

neralitzat el costum de cantar-la quan es dirigien a l'olivet a fer la recol·lecció del fruit de les oliveres. Era en aquella ocasió, entre sotrac i sotrac del carro, que sortia la cançó a flor de llavi, quan tot just el jorn es deixondia i parpallejaven, encara, dalt del cel algunes estrelles. Igualment solia cantar-se en les vetlles llargues de l'hivern, pels volts de la festa de Nadal.

En la impossibilitat de transcriure la música, que havem de manifestar és molt monòtona i senzilla, ens acontentarem de publicar la seva lletra:

El rei Herodes

En la ciutat d'Egipte
el rei Herodes hi ha passat.
Mata a totes les criatures,
les que en tenen poca edat.
*Alabat siga el punt i l'hora
que lo Rei del cel és nat.*
Mata a totes les criatures
les que en tenen poca edat.
—No em matarà pas la meva
que el tindrè ben amagat.—
Maria agafa la capa
i el fillet a sota el braç.
Troba un pagès, bon home,
que en semblava un camp de blat.
—Déu vos guard, pagès bon home,
Vós que en sembreu aquest blat,
aneu a buscar les faucetes
per a segar-ne el blat.
—Com lo segaré, senyora,
sí tot just lo he sembrat?—

Pagès se gira endarrera
i el veu granat i assaonat.
La primera gavelleta
el fillet hi ha amagat;
la segona gavelleta
el rei Herodes hi ha passat.
—Déu vos guard, pagès, bon home,
Vós que en segueu aquest blat,
¿no heu vist passà una dona
amb el fillet sota el braç?—
—Molt bé n'ha passat una
quan jo semblava aquest blat.—
—Arrera, arrera, gendarmes!
Nou mesos fa que ha passat.—
Respon la menta mentidera:
—Encara no fa un quart,
en la primera gavelleta,
el Jesús hi ha amagat.—
—Calla, menta, mentidera,
floriràs i no granaràs.
*Alabat siga el punt i l'hora
que lo Rei del cel és nat.*

Després d'haver cantat la primera quarteta tal com nosaltres l'havem descrita, es canta seguidament la tornada: «Alabat siga el punt i l'hora... etc.» Comença la segona quarteta amb les dues darreres ratlles del vers primer i s'hi afegeixen les dues ratlles següents, completant així la quarteta segona. Es canta altra volta la tornada i així, successivament, fins al final.

*En la vida, tant dels individus com de les col·lectivitats, sols els forts,
físicament i moralment, triomfen.*